

Kvinnlig ordination – en snara från satan

Som kristna sjundedagsadventister vet vi från Guds Ord och Profetians Ande om att vi lever i ändens tid av den här världens historia. Vi vet också det att vår store fiende och Herrens motståndare anstränger sig fullt ut för att koncentrera alla de jordiska makter inför den sista kampen mot återstoden av Guds folk, för att slutligen bekämpa protestantiska reformationen och vad hans representant – påven, kallar för "fundamentalism". Genom det ljuset vi fått från Gud inser vi allvaret av att hålla oss samman i fullkomlig enighet i tro, lära, hopp, hjärta, ande och sinne (Joh. 17:11,22-23, Apg. 2:1,42, 4:32, Rom. 15:5-6, 1 Kor. 1:10, Ef. 4:3-6, Fil. 1:27, 2:2, Heb. 10:25, Juda 3).

*"Enighet är styrka, splittring är svaghet. När de som bekänner sig till adventbudskapet är eniga, utövar de ett starkt inflytande. Detta vet satan mycket väl. Aldrig har han varit så fast besluten som nu, att omintetgöra Guds sanning genom att förorsaka bitterhet och osämja bland Guds folk. **Världen är emot oss**, de populära kyrkosamfundet är emot oss, snart kommer också landets lagar att vara emot oss. Om det någonsin funnits en tid, då Guds barn enigt skulle hålla samman, så är det nu. Gud har betrott oss med sanningen för vår tid, för att vi skulle kungöra den för världen."*
– Vägledning för församlingen, band 2, sida 79

Hur kan vi då vara så lättsinniga och svaga i tron att vi accepterar kvinnlig ordination, något som varken vi eller våra fäder i tron har praktiserat? Är kvinnans roll som pastor ett mål eller en nödvändighet? Om mål, vems agenda är det vi följer? Om nödvändighet, varför har inte våra pionjärer och Guds folk genom historien praktiserat detta? Var i Skrifterna och i Vittnesbörden finner vi grund för det?

Faktum är att blinda ledare har lett SDA kyrkan in i ekumenik för att vi skulle "anpassa oss efter den här världen" (Rom. 12:2). Dessa Bileams av våra dagar har gjort allt för att försvaga Guds folks tro och leda dem i synd. Så har det alltid varit med Guds folk.

*"Som ett folk, betraktas vi som speciellt. Vår ståndpunkt och vår tro **skiljer oss från alla andra samfund.**"* – Vittnesbörd för Församlingen, band 5, sida 138

*"Hur kan vi vänta oss popularitet eller söka att efterfölja **världens seder och bruk** då Herren fordrar av oss att vara avskilda och heliga? "Ni trolösa, vet ni inte att vänskap med världen är fiendskap mot Gud? Den som vill vara världens vän blir Guds fiende."*

*(Jak. 4:4)... Människor kommer att på varje tänkbart sätt försöka göra skillnaden mellan sjundedagsadventisterna och de som firar den första dagen **mindre framträdande**. Ett sällskap som kallade sig sjundedagsadventister presenterades för mig, och de föreslog att vårt baner, vårt tecken, som gör oss till ett annorlunda folk, **inte skulle visas upp så utmanande**, för de ansåg att detta inte var bästa sättet att trygga framgången vid våra institutioner. Men detta är inte tiden för oss att sänka baneret och skämmas för vår tro." – Vittnesbörd för Församlingen, band 6, sida 143-144*

Ordet ekumenik (οἰκουμένη) betyder värld och associeras med synden i form av avgudadyrkan (Apg. 19:27). Ursprunget till kvinnlig ordination i kyrkan kommer från ekumenik, där avfallna kyrkor samarbetar bl.a. mot diskriminering. Kvinnans roll som pastor är ett effektivt verktyg, designat av jesuitorden, för att strategiskt förstöra protestantismen inifrån. Den första frukten av kvinnlig ordination är "splittringar" som är en del av "köttets gärningar" (Gal. 5:19-20). Denna ondska vållar splittring bland Guds folk och Jesu undervisning "På deras frukt skall ni känna igen dem" hjälper oss att förstå vilket träd den tillhör. Detta har flera SDA talare varnat om i många år, men som den gamla Israels fall var, så tystas alla Guds tjänares röster ner av SDA ledare. Jesus Kristus avslöjar Laodiceaförsamlingens verkliga tillstånd, hur avskyvärt det är inför Guds åsyn att Han önskar spy ut församlingen ur Sin mun. Vem vill vi behaga?

Bibeln är klar om detta ämne, samt om skillnaden mellan ordning och gåvor. De som hävdar att kvinnan får ordinerats till pastor försummar vikten med att inte blanda ihop ordning och gåvor. Just därför inhämtar de citat från Bibeln där kvinnor som "Debora, en profetissa, Lappidots hustru, var vid den tiden domare i Israel." (Domarboken 4:4). De ser inte det viktiga faktum att hon var "Lappidots hustru" och ingen ogift kvinna. Med det är allting sagt. Äktenskapet som en Edens institution har en ordning fastställd av Gud och just denna ordning försöker man förbigå på ett listigt sätt.

Hur och varför skapade Gud kvinnan? Bibeln säger: "Och mannen gav namn åt alla boskapsdjur, åt himlens fåglar och åt alla markens vilda djur. Men åt mannen fanns ingen **medhjälpare** som var hans like. Då lät Herren Gud en tung sömn falla över mannen, och när han hade somnat tog Han ut ett av hans revben och fyllde dess plats med kött. Och Herren Gud formade en **kvinn**a av **revbenet** som Han tagit av mannen och förde henne fram till honom." (1 Mosebok 2:20-22). Vidare läser vi: "Ändå säger ni, Varför? Därför att HERREN har varit vittne mellan dig och din ungdoms hustru, mot vilken du har handlat trolöst, fastän hon är din **följeslagerska**, och din hustru som du ingått förbund med." (Malaki 2:14, SRB).

Utöver frågan om ordning vet vi att en herde beskrivs i Bibeln som en andlig ledare som betyder och innebär mycket mer än att bara leda ett folk. Därmed får inte kvinnan ordinerats till pastor, därför att hon är "det svagare kärlet" (1 Peter 3:7).

Naturen bekräftar detta faktum i det att vilddjuren inte fruktar kvinnor, till skillnad från män. Gudfruktiga kvinnor genom hela Bibeln är medhjälpare i Guds sak efter sina gåvor och "genom visa kvinnor blir hemmet uppbyggt" (Ordspråksboken 14:1).

Varför önskar då många kvinnor bli ordinerade till pastorer? Kommer denna deras önskan från Gud eller satan? Kan inte kvinnor tjäna Gud, om de verkligen vill tjäna Gud, utan att bli ordinerade till pastorer? Varför valde inte Mirjam, Debora, Hulda, Hanna, Febe i Rom. 16:1 och andra Guds döttrar genom historien att bli präster och herdar över Guds församling?

*"Eva hade varit fullkomligt lycklig vid sin makes sida i sitt hem i Eden, men **liksom nutidens missbelätta Evor**, smickrades hon av hoppet om, att kunna träda in i ett högre tillstånd, än det som Gud hade anvisat henne. Då hon försökte att höja sig över sin ursprungliga ställning, föll hon långt under den. Och alla, som gör samma försök och ej glatt tänker uppta sina plikter i överensstämmelse med Guds plan, kommer att drabbas av samma öde. Genom sina bemödanden om, att erhålla sysselsättningar, för vilka **Gud ej har gjort dem dugliga**, överger många den plats, där de kunde vara till välsignelse. Genom sitt begär efter, att vinna en högre rang, uppostrar de den rätta kvinnliga värdigheten och ädelheten hos sin karaktär samt lämnar just det arbete ofullbordat, som Gud gav dem." – Patriarker och profeter, kap. 3, sid. 52*

Det är alltid vid avfall som kvinnor förekommer som ledare i Bibeln: "Mitt folks förtryckare är barn, och **kvinnor härskar** över det. O, Mitt folk, dina ledare för dig vilse och fördärvar den väg du skulle gå." (Jes. 3:12). Atalja i 2 Kung. 11 är ett varnande exempel för Guds döttrar i vår tid på hur långt en kvinna kan gå när hon börjar regera. Därför säger Bibeln: "Och det var inte Adam som blev bedragen, utan **kvinnan blev bedragen** och gjorde sig skyldig till överträdelse. Men hon skall bli frälst under det att hon föder barn, **om hon fortsätter** att leva ett ärbart liv i tro, kärlek och helgelse. Det ordet är tillförlitligt." (2 Tim. 2:14-15).

Nya Testamentet förklarar vem föreståndaren eller biskopen (ἐπίσκοπος) d.v.s. församlingens herde är: "En församlingsledare skall vara oklanderlig, en enda kvinnas **man**, nykter, förståndig, aktad, gästfri och en god lärare." (1 Tim. 3:2). Hur kan denna text tillämpas på kvinnor? Dessutom ser vi en klar ordning i den kristna församlingen för kvinnans roll: "Ty Gud är inte oordningens Gud utan fridens. **Liksom kvinnorna tiger** i de heligas alla församlingar skall de tiga i era församlingar. De får inte tala utan skall underordna sig, som också lagen säger. Vill de veta något, skall de fråga sina män där hemma. Ty det är en skam för en kvinna att tala i församlingen. Är det kanske från er Guds Ord har gått ut? Eller har det kommit bara till er?" (1 Kor. 14:33-36). Hur ska man förstå detta? Den ena Skriften kan inte motsäga den andra,

eftersom vi läser: "Och det skall ske därefter att jag skall utgjuta Min Ande över allt kött. Era söner och era **döttrar skall profetera**, era gamla män skall ha drömmar, era unga män skall se syner. Också över tjänare och **tjänarinnor** skall Jag i de dagarna utgjuta Min Ande." (Joel 2:28-29). Evangelisten Filippus "hade fyra döttrar, jungfrur, som profeterade" (Apg. 21:9, SRB). Och det utan att behöva bli pastor. Gällande frågan om 1 Kor. 14:33-36 har vi en kommentar från Ellet Joseph Waggoner:

"Men det finns inget i det som skulle hindra en kvinna från att bära vittnesbörd vid sammankomster eller t.o.m. predika. Lägg märke till vad Paulus säger: "Jag tillåter inte att en kvinna undervisar eller gör sig till herre över mannen, utan hon skall leva i stillhet." (1 Tim. 2:12). Tanken är att en kvinna inte ska ställa sig som överlägsen och åta sig auktoritet som inte tillhör henne. Men ett enkelt vittnesbörd för Kristus är långt ifrån åtagandet av auktoritet..." – The Signs of the Times, May 12, 1887

Ellen White skriver om systrarna Starr, Haskell, Wilson och Robinson som var pastorhustrur att de "har varit hängivna, uppriktiga, helhjärtade arbetare, hållit Bibelläsning och bett med familjer, hjälpt till med personliga ansträngningar **lika framgångsrikt som deras män**. Dessa kvinnor ger hela sin tid och får veta att de inte får något för sitt arbete eftersom deras män får lön. Jag säger till dem att gå vidare och alla sådana beslut kommer att genomföra. Ordet säger: "Arbetaren är värd sin lön." (Lukas 10:7). När något sådant beslut fattas kommer jag i Herrens namn att protestera. Jag kommer att känna det som min plikt att skapa en fond av mina tiondepengar för att betala dessa **kvinnor som utför lika viktigt arbete** som medarbetarna gör, och denna tionde kommer jag att förbehålla för arbete i samma linje som medarbetarnas som jagar för själar, människofiskar." – 12MR 160.2

Utförde inte dessa kvinnor Guds verk utan att bli ordinerade till pastorer? Vi har ett helt kapitel i Vägledning för församlingen, band 2, som heter "Kvinnor i Evangeliets tjänst" där Gud ger en stor möjlighet att tjäna Honom på ett praktfullt sätt. Ellen White gjorde aldrig anspråk om kvinnlig ordination till herdeskap och själv var hon ödmjuk i sin tjänst, därför var Herren med henne och välsignade hennes mission. Hon underordnade sig sin man så länge han levde, enligt Bibelns lära (Ef. 5:23-24, Tit. 2:5).

I övrigt är det värt att tänka på det vi läser i denna artikel:

www.dagen.se/nyheter/2018/05/30/vatikanen-sager-fortsatt-nej-till-kvinnliga-praster/

Varför nekar katolska, ortodoxa, apostoliska och andra icke protestantiska kyrkor frågan om kvinnlig ordination? Svaret är tydligt – för att inte låta kyrkan försvagas.

Låt oss hålla fast vid Guds bud och Jesus vittnesbörd för att vara ljus i denna mörka värld. Vi lever i en tid då församlingen sållas och vår tro kommer att prövas.

*“Församlingen kan tyckas komma att **falla snart**, men den faller inte. Den förblir, medan syndarna i Sion sållas bort – agnarna skiljs ifrån det värdefulla vetet. Det här blir en fruktansvärd pärs, men den måste icke desto mindre äga rum. Inga förutom de, som har **segrat genom Lammets blod** och sitt ords vittnesbörd, kommer att befinnas ingå i de trogna och sannas skara, utan fläck eller nedsmutsning från synden, utan svek i munnen... Kvarlevan eller återstoden, som renar sina själar genom att lyda sanningen, inhöstar styrka ur den prövande processen, varvid de ger prov på helgelsens skönhet **mitt uppe i det allmänna avfallet**.” – Brev 55, 1886, citerad i 7BC 911.*

Hrach Nersisyan, Helsingborg, 21 oktober 2021